DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. DONDERDAG den 8sten APRIL, 1830. N. 14

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Algemeene Secretary te Curaçao den 2den April 1830.

DE navolgende benoemingen zyn door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gedaan; als:

De Heer A. L. S. Muller tot Districtmeester van het derde district in de West Divisie, in stede van den Heer J. R. Raven, dewelke daarvan is ontslagen en benoemd tot Districtmeester van het eerste District in de Middel Divisie.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 8sten April 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 2den April 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Post Kantoor den 6den April 1830.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brievenzak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche brik Maria & Jacoba, Kapitein S. van Duyn, en dat dezelve Brievenzak op Zaturdag den 10den dezer, des morgens te acht ure zal gesloten worden.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde dit eiland voor eenigen tyd te verlaten, verzoekt dierhalve vriendelyk aan al de genen die hem verschuldigd zyn, zoo wel op Obligatien, Verbanden of Boekschulden, hunne respective Rekeningen te komen vereffenen op of vóór den 15den der aanstaande maand April.

J. J. POOL.

Den 19den Maart 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden als speciale Gemagtigden van Mejufvrouw ANNA SOPHIA DEWINDT, Weduwe van den Heer JOSEPH THOMPSON alhier overleden, ten einde de onder hun bestaan hebbende gemeenschappelyken Boedel tot vereffening te brengen, roepen op al de genen die eenige pretentien tegen gemelden gemeenschappelyken Boedel mogten hebben, dezelven ten pakhuize van den eerstgenoemde ondergeteekende binnen veertien dagen van heden afterekenen met de verificatien van dien inteleveren; even gelyk de ondergeteekenden verzoeken, tot voorkoming van onaangenaamheden al de genen die aan den gemelden Boedel mogten verschuldigd zyn, binnen gelyken tyd betaling te komen doen.

A. DE MEZA.
T. D. KOCK.

Den 1sten April 1830.

TE HUUR.

DAT zeer spacieuse en voor fraai uitzigt wel bekend Huis van Twee Verdiepingen, gelegen op den Berg Altena, (het eerste aan de weg) genaamd "STAD, LAND EN ZEE GEZIGT," onlangs door den ondergeteekende zelfs bewoond, met de daaraan behoorende Afdakken, Chais Huis, Twee Regenbakken, Put en een zeer uitgestrekt stuk Land ter beplanting van Mais, Vruchten als anderzins. Voor verdere informatie gelieve men zich te vervoegen by

M. RICARDO.

Den 1sten April 1830.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

7. bark Eendragt, Quant,	Aruba
8. golet Del Carmen, Schotborgh,	Coro
bark Victoria, Guartin,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—APRIL.

3. golet Ranger, Smith,
6. —— Blooming Rose, Silva,
brik Napoleon, Budd,
8. bark Eendragt, Quant,

Heden zynde de verjaring des geboortedags van Hare Koninklyke Hoogheid Wilhelmina Maria Sophia Louisa, dochter van den Prins van Oranje, zyn de schepen in de haven allen met vlaggen versierd geweest.

Wy zyn genoodzaakt heden een halfblad uittegeven, aangezien sedert de aankomst van de Noord Amerikaansche brik Napoleon, van Nieuw York, er geene vaartuigen binnen deze haven zyn aangekomen van plaatsen van waar eenige staatkundige berigten kunnen ontvangen worden, dan alleenlyk een barkje van Puerto Cabello en eene schoener van Coro, welke vaartuigen, voor zoo ver wy vernemen geene tyding van aanbelang aangebragt hebben. Men zegt dat alles aan de kust rustig is, afwachtende den aantogt van Generaal Bolivar, op wiens hoofd eene premie van Twee Duizend Pattienjes door den Generaal Paez is uitgeloofd geworden. Zoo dit mondelyksch berigt waar zy, dan kunnen wy spoedig belangryke uitkomsten verwachten van de jongstledene gebeurtenissen in Venezuela.

Iets naders nopens de jongstgeleden vredestraktaten gesloten tusschen Rusland en Turkye.

By het achtste artikel van het vredestraktaat tusschen Rusland en Turkye is bepaald, dat de Porte, by vergoeding der schade, welke de Russische onderdanen en kooplieden by onderscheidene gelegenheden sedert 1806 geleden hebben, aan Rusland binnen achttien maanden eene som van 1,500,000 Hollandsche dukaten zal betalen. Volgens berigten uit Adrianopel van den 31sten October, is by eene nadere overeenkomst bepaald, dat de Porte na de uitwisseling der ratificatien van het vredes-traktaat 100.000 dukaten zal betalen; zes maanden na deze uitwisseling 400.000 dukaten; in de volgende zes maanden 500,000 dukaten, en dan weder in zes maanden de overige 500,000 dukaten. In het 9de artikel van het hoofdtraktaat is vastgesteld, dat de Porte zich verbindt, aan Rusland tot schadeloosstelling voor de oorlogskosten eene somme gelds te betalen, waarvan het bedrag nader zou geregeld worden.— By de gemelde nadere overeenkomst is deze som op 10,000,000 Hollandsche dukaten bepaald. Om de opbrengst dezer som zoo veel mogelyk voor de Porte te verligten, is er overeengekomen, dat het Russische hof in mindering daarvan zoodanige goederen in natura zal aannemen, als by gemeen overleg daartoe geschikt zullen bevonden worden. By het afzonderlyk verdrag ten aanzien der vorstendommen Moldavie en Wallachye, is bedongen, dat de Turksche steden op den linker oever van den Donau (Turno, Giurgewo, Braila enz.) met Wallachye zullen vereenigd, en de vroeger langs dezen oever bestaan hebbende vestingwerken nimmer hersteld worden. Ingevolge de nadere overeenkomst, moest de vesting Giurgewo (welke zich nog in de magt der Turken bevindt) ontruimd en de vestingwerken geslecht worden De ontruiming zou binnen 11 dagen na de onderteekening van den vrede plaats hebben (zy is, gelyk men weet, vertraagd geworden).— De Turksche troepen zouden naar Rutschuck (op den regter oever van den Donau tegenover Giurgewo) terugtrekken en hun geschut, hunne munitie en hunne have medenemen. Ten aanzien van de ontruiming van het Ottomansche grondgebied door de Russische troepen, is by de nadere overeenkomst bepaald: dat, zoodra de eerste 100.000 dukaten in mindering der voor de verliezen der Russische onderdanen en kooplieden bedongene schadeloosstelling zullen betaald zyn, zoodra art. 4 van het hoofd-traktaat, opzigtens Servie uitgevoerd, Giurgewo ontruimd en aan de Russische troepen overgegeven zal zyn, alsdan en binnen eene maand na de uitwisseling van het vredes-traktaat de Russische armee de steden Adrianopel, Kirklissa, Loulé-Burgas, Midia, Iniada en andere plaatsen ontruimen zal. Zoodra de tweede termyn der schadeloosstelling voor de Russische onderdanen en kooplieden met 400.000 dukaten betaald is, dat is, zes maanden na de uitwisseling der ratificatien, ontruimen de Russische troepen binnen eene maand het gansche land van den Balkan tot aan de zee en de golf van Burgas, en trekken over den Balkan terug. Na verloop van weder zes maanden, wanneer de volgende 500,000 dukaten als derde termyn van de meergemelde schadeloosstelling zullen betaald zyn, ontruimen de Russischen troepen geheel Bulgarie. De dan nog overblyvende 500,000 dukaten worden in de eerstvolgende zes maanden, d. i. achttien maanden na de uitwisseling der ratificatien, voldaan; de stad Silistria en de vorstendommen Moldavie en Wallachye zyn van deze ontruiming uitgezonderd, en worden door Rusland, tot de geheele afbetaling der som, welke de Porte voor oorlogskosten moet opbrengen, als onderpand behouden; zoodra echter deze schuld gekweten is, zullen ook Moldavie en Wallachye benevens de stad Silistria binnen twee maanden door de Russische troepen ontruimd, en aan de ambtenaren der Porte overgegeven worden. Ten aanzien der ontruiming van de landen in Azie, welke aan de Porte moeten teruggegeven worden, is bepaald, dat deze ontruiming drie maanden na de uitwisseling der ratificatien beginnen zal, en wel volgens eene byzondere overeenkomst, welke de opperbevelhebber graaf *Paskewitsch* met de bevelhebbers der Porte sluiten zal, in dier voege, dat de ontruiming binnen acht maanden na de uitwisseling der ratificatien moet afgeloopen zyn.

Men beweert, dat de Sultan den opper-

bevelheer, graaf *Diebitsch*, door den Pruissischen gezant heeft laten verzoeken, vóór zÿn vertrek eene proclamatie te doen, waarbÿ de Muzelmannen tot gehoorzaamheid aan hunne overheid en eerbied voor de heilige wetten zouden vermaand worden; doch dat de graaf dit van de hand gewezen heeft, uit hoofde hÿ oordeelde, dat zoodanige maatregel eer eene nadelige dan gunstige uitwerking voor het gezag van den Grooten Heer zoude hebben. Het lÿdt geen twÿfel, dat de Muzelmannen door de tegenwoordigheid der Russen de waarde hebben leeren kennen van eene geregelde krÿgsmagt en van een bestuur, dat op regt en billÿkheid gegrond is; en de vrees is niet ongegrond, dat, wanneer na het vertrek der Russen, de vroegere teugellooze willekeur wederkeert, er ernstige onlusten zullen ontstaan, welke misschien niet dan met den ondergang van het Turksche rÿk zullen eindigen.

De abt *de Pradt* laat zich in een geschrift over den afloop van den oorlog tusschen Rusland en Turkÿe aldus uit: "Thans eerst is Rusland de kolossus van het vaste land. Niet naar buiten in de Middellandsche Zee had men het moeten laten komen; thans heeft het beiden. Terwÿl de staatsmannen *schreven*, *stormden* de Russen.— Engeland heeft aan Rusland het onberekenbare voordeel eene vrÿe beweging op zee gelaten, en zÿne vloten niet gebruikt om de Turken bÿ te staan. De staatkunde heeft voortaan ook niets meer bÿ den tegenwoordigen toestand van Turkye in te brengen. Turkÿe kan niets meer voor Europa doen, en al had het er ook de magt toe, het stelt geen vertrouwen meer in de christen-mogendheden; de diplomatieke nota 's zÿn voor haar in het vervolg minnebrieven, waarin men trouw belooft. De Russen zÿn niet daarom tegen Konstantinopel opgerukt, om certificaten van gematigdheid te gaan halen, en als de mogendheden thans hare hoop op Keizer *Nikolaas* vestigen, is dit voor Rusland slechts eene hulde te meer. Pruissen zal voortaan de steen des aanstoots voor de gansche staatkunde des vasten lands zÿn want met schepen kan Engeland de Russische bataljons niet tegenhouden, en wat Frankrÿk betreft, onder den last van zestig ministers sints 15 jaren (iets zonder voorbeeld in de geschiedenis der wereld) heeft het meer met zich zelven te doen, dan Rusland. Zÿne grootere, zÿne ware vÿanden heeft het binnen s' lands. Na zÿnen roem zonder heil, leeft het thans in onheil zonder roem. Zÿne voormalige magt heeft zich naar het noorden verplaatst. Het magtwoord, dat men vroeger te Parÿs uitsprak, komt thans van Petersburg. Voor altÿd zal het daar blÿven, wat hoogmoed of ligtzinnigheid er ook tegen zeggen mogen.

GRIEKENLAND.

Het nationale congres heeft een besluit genomen, ten aanzien der inkomsten van den president. Het luidt aldus: "Uit aanmerking, dat zÿne excellentie de president zoo wel voor als na zÿne aankomst in Griekenland, voor de behoeften des vaderlands het overschot van zÿn vermogen, dat meer dan een half millioen piasters bedroeg, opgeofferd heeft; —uit aanmerking wÿders, dat zÿne excellentie, bÿ gebrek aan staatsinkomsten, de 12,000 talaris (Spaansche Piasters), welke hem het Panhellenion voor zÿne jaarlÿksche uitgaven aangeboden had, niet heeft aangenomen; de noodzakelÿkheid erkennende, om zÿne excell. de vereischte middelen te verschaffen, ten einde de waardigheid van zÿn ambt op te houden, en de behoeften van zÿn huis te bestrÿden, besluit het nationale congres: Art. 1. Er wordt aan zÿne excell. den president *J. A. Capo d'Istrias* voor zÿne jaarlÿksche uitgaven van 's lands wege de som van 180,000 phönikes in nationale munt (30,000 Spaansche Piasters) toegestaan. Art. 2. het tegenwoordige dekreet zal in de verzameling van wetten opgenomen, en na de bekrachtiging der regering uitgevaardigd worden, ten einde het door den druk bekend gemaakt en uitgevoerd worde.

De president der vergadering,
SISSINI.

De president van Griekenland heeft daarop het volgende antwoord gegeven:

Het dekreet dat het congres mÿ ingezonden heeft, bepaalt de inkomsten van het hoofd van den staat. Bÿ dit zelfde dekreet neemt het congres in aanmerking het weinige, dat wÿ voor onzen persoon hebben kunnen doen, om te bewÿzen, dat de Grieken door opofferingen en niet door persoonlÿke voordeelen zich kunnen verheffen tot den rang, welke hun de nationale onafhankelykheid en de vryheid beloven. Wÿ achten ons gelukkig, dat het ons vergund was, voor een zoo heilig werk, de rest van ons gering vermogen op het altaar des vaderlands neder te leggen. Verre zÿ het van ons, dat wÿ niet zouden hopen, dat de natie ze ons niet t'eeniger tÿd zoude kunnen wedergeven; dan tot zoo lang zullen wÿ ons wel wachten, haren financielen staat daarmede te bezwaren, dat wÿ de terugbetaling der door ons voorgeschotene sommen begeeren. Wÿ zullen er insgelÿks niet in treden, thans de som, welke voor de uitgaven van het opperhoofd van den staat is uitgetrokken, aantenemen, en zoo lang onze eigene middelen toereikende zÿn, zullen wÿ ons onthouden, de gelden van den staat voor onze behoeften te gebruiken. Wanneer wÿ, door de geheele uitputting van onze hulpbronnen daartoe genoodzaakt mogten worden, zullen wÿ onze toevlugt tot de staatskas nemen, maar dezelve slechts met de uitgaven belasten, welke de uitoefening van onze functien noodzakelÿk vereischen. Wy hebben daarbÿ tot dus verre de grootste spaarzaamheid doen in acht nemen, en zullen dit ook verder doen; want wÿ zouden niet van ons verkrÿgen kunnen, ons zelven de aangenaamheden des levens, die welvaart vooronderstellen, te verschaffen, terwÿl wÿ te midden van bouwvallen staan, en omringd zÿn van geheele volksstammen, die in de diepste ellende zÿn gedompeld. Gÿ deelt deze gezindheden, myne heeren, en gÿ hebt dit mede daardoor bewezen, dat gÿ de natie in hoedanigheid van hare gevolmagtigden zonder eenige eigenbelang hebt gediend. Wÿ vleÿen ons met de hoop, dat diegenen onder U, welke bÿ het provisionele bestuur aan de regering deel nemen, alsmede de overige burgers, welke hiertoe geroepen worden, met ons zullen inzien, dat de ambtenaren van den staat onder de tegenwoordige omstandigheden niet zulke bezoldigingen, als met hunne waardigheid of de door hen bewezene diensten in evenredigheid staan, bekomen kunnen, maar dat deze bezoldigingen stiptelyk naar de geringelÿke hulpbronnen, over welke de regering beschikken kan, moeten geregeld worden.

De President van Griekenland,
J. A. CAPO D'ISTRIAS.

Naar alles wat men hoort is de inwendige toestand van Griekenland merkelÿke verbeterd; de regering, en inzonderheid de graaf *Capo d'Istrias*, geniet een volkomen vertrouwen, en niet ligt zou het iemand anders gelukken, bÿ de natie eene zoo algemeene achting te verwerven. Al had hÿ, gedurende den korten tÿd, dat hÿ aan het hoofd der regering staat, aan het land geene zoo verstandige inrigting en wel berekende wetten gegeven, zou toch reeds zÿne persoonlyke uitspraak bÿ de moeyelÿkste geschillen, daar waar de wetgeving nog niet toereikende is als beslissend aangenomen worden. Een bewÿs, welken weldadigen invloed eene waakzame regering ook op de verwilderdste natie uitoefenen kan, levert de omstandigheid op, dat men thans in Morea met de grootste veiligheid reist, dat alle koeriers van de Jonische eilanden naar Konstantinopel door Morea gaan, en de binnenlandsche gemeenschap volkomen verzekerd is. Dit is vooral merkwaardig in een land, waar nog voor weinig tÿds straatrooverÿ als een bedrÿf uitgeoefend werd. De organisatie der krÿgsmagt gaat naar wensch: binnen een jaar zal welligt Griekenland, zelfs bÿ de engste grensbepaling, eene aanzienlyke zee- en landmagt hebben. De handelsbetrekkingen worden spoedig weder aangeknoopt, en met Alexandria doen verscheidene Grieksche eilanden reeds vele zaken. Bÿ zoo gunstige vooruitzigten, zou het te betreuren zÿn, dat de graaf *Capo d'Istrias* zÿnen post moest verlaten.

Volgens berigten uit Lissabon van den 24sten October, vleiden zich de Miguellisten, dat, na het hof van Spanje en den Paus, ook de Koningen van Napels en Sardinie Don *Miguel* als Koning van Portugal zouden erkennen, dat vervolgens de prins *van Metternich* eene verklaring ten zÿnen behoeve zou uitgeven, en dat daarop de erkenning door Oostenrÿk en van de overige mogendheden zou volgen.

In eenen brief uit Lissabon van den 24 October wordt het volgende gemeld: "Er liggen zware vermoedens op het kasteel van Queluz. Dezer dagen zÿn de zusters van don *Miguel* gevaarlyk ziek geworden. De prinses dona *Isabella-Maria* is, na hevige stuiptrekkingen, aan eene zÿde geheel verlamd en dona *Maria d' Assumpçao* heeft mede groote smarten geleden, terwyl hare huid eerst geel en vervolgens, zwart is geworden; men vreest voor haar leven. De Courant van *Lissabon* zegt niets van deze voorvallen, en Don *Miguel* schÿnt zich weinig om het lyden zÿner zusters te bekommeren, want hÿ gaat geregeld op de jagt. Zÿne moeder schÿnt evenmin bedroefd te zÿn, en er worden zelfs in de kloosters geene gebeden gedaan, hetwelk anders altÿd gebruikelÿk is.

Uit Rome wordt gemeld, dat *D. Emanuel Godoÿ* zÿne aanstelling als vredevorst, hem door *Karel IV*. van Spanje verleend, ingevolge de begeerte van *Ferdinand VII*. aan den Paus uitgeleverd heeft; maar dat Zÿne Heiligheid hem daarentegen ook tot Roomschen prins heeft benoemd.

De wetenschappelyke reis van den baron *van Humboldt* heeft tot eene ontdekking aanleiding gegeven, welke even belangrÿk voor de wetenschappen is, als zÿ voor Rusland en den grondeigenaar, die ze gedaan heeft, van gewigt worden kan. Reeds voor meer dan twee jaren had de heer *van Humboldt*, wegens de treffende gelÿkenis tusschen de gebergten van Brazilie en van den Ural, de meening opgevat, dat men zoo wel in Siberie diamanten vinden zou, als dit in Amerika het geval geweest is. Zÿne reis door het Ural-gebergte bevestigde deze meening, en Zr. Ms. kamerheer, graaf *van Polier*, die den beroemden reiziger vergezelde, verkreeg, door zÿne gesprekken met hem, dezelfde overtuiging. Toen zich de heer *van Humboldt* naar Tobolsk begaf, verliet hem de graaf, om de goederen zÿner gemalin, westelÿk van den Ural gelegen, te bezoeken. Het eerste, wat hy na zÿne aankomst aldaar deed, was dat hÿ in eene streek, ongeveer 250 wersten van Perm gelegen, alwaar goud gewasschen wordt, nasporingen liet doen. Deze werden met het beste gevolg bekroond, en ofschoon nog geen werktuig voor handen was, hebben echter de kinderen, die met goudwasschen bezig zÿn, reeds 7 diamanten ontdekt. Thans worden er werktuigen aangeschaft, om deze kostbare delfstof tot een voorwerp van regelmatige bearbeiding te maken.

De Fransche dagbladen behelzen een berigt van eenen te Louhans (Saone-et Loire) gepleegden kindermoord, welke met afschuwelÿke omstandigheden is gepaard gegaan, en waarin de pastoor dier gemeente is betrokken. Sints lang werd hÿ van eenen misdadigen omgang met zyne dienstmeid verdacht gehouden en men schreef aan hem den staat van zwangerschap toe, waarin zÿ zich scheen te bevinden. Den 16den October bespeurde men, dat deze dienstmeid alle kenteekenen droeg van eene vrouw, welke kortelings verlost is. Dit gaf aanleiding tot zwaar vermoeden, en 's anderen daags zag men op publieke plaatsen briefjes aangeplakt, dat de meid van den pastoor was bevallen. Nauwelÿks kreeg deze daarvan berigt, of hÿ voer van den predikstoel hevig tegen de lasteraars uit, en beklaagde zich vervolgens bÿ den procureur des Konings. Deze antwoordde hem, dat hy de zaak zou onderzoeken, en toen de pastoor in zÿn huis terug kwam, vond hÿ er de gendarmerie reeds, terwyl de procureur des konings spoedig volgde. Bÿ ondervraging, werd eerst de verlossing der dienstmeid ontkend, vervolgens onder allerlei uitvlugten bekend, en eindelÿk ontdekt, dat het jonggeboren kind op het kerkhof was begraven. Daar werd het dan ook gevonden met teekenen aan den hals van een touw, waarmede het schÿnt gewurgd te zÿn. De pastoor en zÿne meid zÿn dadelyk gevangen gezet.